

Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

► **B**

TARYBOS PAMATINIS SPRENDIMAS

2002 m. birželio 13 d.

dėl kovos su terorizmu

(2002/475/TVR)

(OL L 164, 2002 6 22, p. 3)

iš dalies keičiami:

Oficialusis leidinys

	Nr.	puslapis	data
► <u>M1</u> Tarybos pamatinis sprendimas 2008/919/TVR 2008 m. lapkričio 28 d.	L 330	21	2008 12 9

TARYBOS PAMATINIS SPRENDIMAS

2002 m. birželio 13 d.

dėl kovos su terorizmu

(2002/475/TVR)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos steigimo sutartį, ypač į jos 29 straipsnį, 31 straipsnio e punktą ir 34 straipsnio 2 dalies b punktą,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Europos Sąjunga yra grindžiama visuotinėmis žmogaus orumo, laisvės, lygybės ir solidarumo, pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms vertybėmis. Ji vadovaujasi valstybėms narėms bendrais demokratijos ir teisės viršenybės principais.
- (2) Terorizmas yra vienas pavojingiausių šių principų pažeidimų. 1995 m. spalio 14 d. neoficialiame Tarybos posėdyje priimta La Gomeros deklaracija patvirtino, kad terorizmas kelia grėsmę demokratijai, ekonominei bei socialinei plėtrai ir kliudo laisvai naudotis žmogaus teisėmis.
- (3) Visos arba kai kurios valstybės narės yra daugelio konvencijų dėl terorizmo šalys. 1977 m. sausio 27 d. Europos Tarybos konvencija dėl kovos su terorizmu nelaiko teroristinių nusikaltimų nei politiniais nusikaltimais, nei nusikaltimais, susijusiais su politiniais nusikaltimais, nei politinių motyvų sukeltais nusikaltimais. Jungtinės Tautos 1997 m. gruodžio 15 d. patvirtino Konvenciją dėl kovos su teroristiniais sprogdinimais ir 1999 m. gruodžio 9 d. Konvenciją dėl kovos su terorizmo finansavimu. Šiuo metu Jungtinėse Tautose yra svarstomas visuotinės Konvencijos dėl kovos su terorizmu projektas.
- (4) Europos Sąjungos lygiu 1998 m. gruodžio 3 d. Taryba patvirtino Tarybos ir Komisijos veiksmų planą, kaip geriausiai įgyvendinti Amsterdamo sutarties nuostatas dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės ⁽³⁾. Taip pat reikėtų paminėti 2001 m. rugsėjo 20 d. Tarybos išvadas ir 2001 m. rugsėjo 21 d. Europos Vadovų Tarybos priimtą Nepaprastąjį kovos su terorizmu veiksmų planą. Apie terorizmą kalbama 1999 m. spalio 15–16 d. Tamperėje ir 2000 m. birželio 19–20 d. Maria da Feiroje posėdžiavusios Europos Vadovų Tarybos išvadose. Jis taip pat minimas Komisijos komunikate Tarybai ir Europos Parlamentui dėl pusmetinės atnaujintos peržiūros siekiant apžvelgti pažangą kuriant laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę Europos Sąjungoje (2000 metų antroji pusė). Be to, 2001 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamentas priėmė rekomendaciją dėl Europos Sąjungos vaidmens kovojant su terorizmu. Dar reikėtų prisiminti, kad 1996 m. liepos 30 d. didžiosios pramoninės šalys (G7) ir Rusija susitikime Paryžiuje pasiūlė dvidešimt penkias kovos su terorizmu priemones.
- (5) Europos Sąjunga yra priėmusi daug tam tikrų priemonių, turinčių poveikio terorizmui ir organizuotam nusikalstamumui, kaip antai: 1998 m. gruodžio 3 d. Tarybos sprendimas, duodantis nurodymus Europolui tirti teroristinės veiklos metu padarytus nusikaltimus žmogaus gyvybei, sveikatai, asmens laisvei ar turtui arba kėsiniams tokius nusikaltimus padaryti ⁽⁴⁾; 1996 m. spalio 15 d.

⁽¹⁾ OL C 332 E, 2001 11 27, p. 300.

⁽²⁾ Nuomonė pateikta 2002 m. vasario 6 d. (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL C 19, 1999 1 23, p. 1.

⁽⁴⁾ OL C 26, 1999 1 30, p. 22.

▼B

Tarybos bendrieji veiksmai 96/610/TVR dėl specializuotų kovos su terorizmu gebėjimų, kvalifikacijų ir žinių katalogo sukūrimo ir naudojimo siekiant palengvinti Europos Sąjungos valstybių bendradarbiavimą kovojant su terorizmu ⁽¹⁾; 1998 m. birželio 29 d. Tarybos bendrieji veiksmai 98/428/TVR dėl Europos teisminio tinklo, tiriančio teroristinius nusikaltimus, sukūrimo ⁽²⁾, ypač 2 straipsnis; 1998 m. gruodžio 21 d. Tarybos bendrieji veiksmai 98/733/TVR dėl dalyvavimo nusikalstamoje organizacijoje laikymo kriminaliniu nusikaltimu Europos Sąjungos valstybėse narėse ⁽³⁾ ir 1999 m. gruodžio 9 d. Tarybos rekomendacija dėl bendradarbiavimo kovojant su teroristinių grupių finansavimu ⁽⁴⁾.

- (6) Teroristinių nusikaltimų, įskaitant tuos, kurie yra susiję su teroristinėmis grupėmis, apibrėžimas turėtų būti suderintas visose valstybėse narėse. Be to, tokius nusikaltimus padariusiems arba už juos atsakingiems fiziniams ir juridiniams asmenims turėtų būti numatytos bausmės ir sankcijos, atitinkančios tokių nusikaltimų sunkumą.
- (7) Turėtų būti nustatytos jurisdikcijos taisyklės, kad už teroristinių nusikaltimų būtų galima veiksmingai persekioti.
- (8) Nukentėjusieji nuo teroristinių nusikaltimų yra pažeidžiami, dėl to reikia ir jiems skirtų konkrečių priemonių.
- (9) Atsižvelgiant į tai, kad siūlomo veiksmo tikslų valstybės narės tinkamai pasiekti vienašališkai negali ir dėl abipusiškumo poreikio gali būti geriau pasiekti Sąjungos lygmeniu, Sąjunga gali imtis priemonių pagal subsidiarumo principą. Pagal proporcingumo principą šis pamatinis sprendimas nesiekia daugiau, negu reikia tiems tikslams pasiekti.
- (10) Šis pamatinis sprendimas gerbia pagrindines teises, kurias garantuoja Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija ir kurios iš valstybėms narėms bendrų konstitucinių tradicijų kyla kaip Bendrijos teisės principai. Sąjunga laikosi Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 2 dalimi pripažintų ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ypač jos VI skyriuje, atspindėtų principų. Jokio šio pamatinio sprendimo nuostata negali būti aiškinama, kad ja siekiama mažinti ar riboti pagrindines teises ar laisves, kaip antai: teisę streikuoti, susirinkimų, asociacijos arba saviraiškos laisvę, įskaitant kiekvieno teisę kartu su kitais kurti profesines sąjungas ir į jas stoti, kad būtų galima ginti savo interesus, bei su ja susijusią teisę demonstruoti.
- (11) Šis pamatinis sprendimas nereglamentuoja ginkluotų konfliktų metu atliekamų ginkluotųjų pajėgų veiksmų, kuriuos reglamentuoja tarptautinė humanitarinė teisė, kaip šie terminai apibrėžiami pagal tą teisę, ir valstybės ginkluotųjų pajėgų veiksmų joms atliekant savo oficialias pareigas tiek, kiek tuos veiksmus reglamentuoja kitos tarptautinės teisės normos,

PRIĖMĖ ŠĮ PAMATINĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Teroristiniai nusikaltimai ir pagrindinės teisės bei principai

1. Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių siekdama užtikrinti, kad toliau pateiktuose a–i punktuose nurodytos tyčinės veikos, kaip jos apibrėžiamos nacionalinėje teisėje, kurios atsižvelgiant į jų pobūdį ar aplinkybes gali padaryti didelės žalos šaliai ar tarptautinei organizacijai tais atvejais, kai jomis siekiama:

— rimtai įbauginti gyventojus arba

⁽¹⁾ OL L 273, 1996 10 25, p. 1.

⁽²⁾ OL L 191, 1998 7 7, p. 4.

⁽³⁾ OL L 351, 1998 12 29, p. 1.

⁽⁴⁾ OL C 373, 1999 12 23, p. 1.

▼B

- neleistinai priversti vyriausybę ar tarptautinę organizaciją atlikti kokią veiksmą arba susilaikyti nuo veiksmo, arba
- rimtai destabilizuoti ar sunaikinti pagrindinius politinius, konstitucinius, ekonominius ar socialinius šalies darinius ar tarptautinę organizaciją,

būtų laikomos teroristiniais nusikaltimais:

- a) pasikėsinimai į asmens gyvybę, galintys sukelti mirtį;
- b) pasikėsinimai į asmens fizinę neliečiamybę;
- c) žmogaus pagrobimas arba laikymas įkaitu;
- d) didelis vyriausybės ar visuomeninio pastato, transporto sistemos, infrastruktūros įrenginio, įskaitant informacinę sistemą, nuolatinės platformos kontinentiniame šelfe, viešosios vietos arba privačios nuosavybės naikinimas, keliantis pavojų žmonių gyvybei arba galintis padaryti didelių ekonominių nuostolių;
- e) orlaivių, laivų ar kitų viešojo ar krovininio transporto priemonių užgrobimas;
- f) ginklų, sprogmenų arba branduolinio, biologinio ar cheminio ginklo gaminimas, laikymas, įgijimas, gabenimas, tiekimas ar naudojimas, taip pat biologinio ar cheminio ginklo moksliniai tyrimai ir kūrimas;
- g) pavojingų medžiagų paleidimas arba gaisrų, potvynių ar sprogimų sukėlimas, keliantis pavojų žmonių gyvybei;
- h) vandens, energijos ar kurių nors kitų pagrindinių gamtos išteklių tiekimo trukdymas ar trikdydas, keliantis pavojų žmonių gyvybei;
- i) grasinimas padaryti a–h punktuose išvardytas tyčines veikas.

2. Šiuo pamatiniu sprendimu nesiekama pakeisti pareigos gerbti Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje įrašytas pagrindines teises ir pagrindinius teisės principus.

2 straipsnis

Su teroristine grupe susiję nusikaltimai

1. Šiame pamatiniame sprendime „teroristinė grupė“ reiškia organizuotą grupę iš daugiau kaip dviejų asmenų, sukurtą per tam tikrą laikotarpį ir suderintai veikiančią turint tikslą daryti teroristinius nusikaltimus. „Organizuota grupė“ yra grupė, kuri nėra atsitiktinai sudaryta tiesiogiai kokiam nors nusikaltimui padaryti ir kurioje nebūtinai turi būti formaliai jos nariams padalyti vaidmenys, narystės tęstinumas ar išplėtotą struktūrą.
2. Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių, kad būtų baudžiama už šias tyčines veikas:
 - a) vadovavimą teroristinei grupei;
 - b) dalyvavimą teroristinės grupės veikloje, įskaitant informacijos ar materialinių išteklių tiekimą jai arba jos veiklos finansavimą koku nors būdu, žinant, kad toks dalyvavimas padės teroristinės grupės nusikalstamai veiklai.

▼M1

3 straipsnis

Su teroristine veikla susiję nusikaltimai

1. Šiame pamatiniame sprendime:
 - a) viešas kurstymas įvykdyti teroristinį nusikaltimą – viešas pareiškimo paskelbimas arba kitoks visuomenės informavimas, siekiant paraginti įvykdyti vieną iš 1 straipsnio 1 dalies a–h punktuose išvardytų nusikalstamų veikų, jeigu dėl tokių veiksmų, neatsižvelgiant į tai, ar jais

▼M1

tiesiogiai propaguojami teroristiniai nusikaltimai, kyla pavojus, kad gali būti įvykdyta viena ar keletas tokių nusikalstamų veikų;

- b) verbavimas teroristinei veiklai – kito asmens skatinimas įvykdyti vieną iš 1 straipsnio 1 dalies a–h punktuose arba 2 straipsnio 2 dalyje išvardytų nusikalstamų veikų;
 - c) teroristų rengimas – mokymas pasigaminti arba naudoti sprogmenis, šaunamuosius ar kitus ginklus, kenksmingas arba pavojingas medžiagas arba taikyti kitus specialius metodus ar būdus, siekiant įvykdyti vieną iš 1 straipsnio 1 dalies a–h punktuose išvardytų nusikalstamų veikų ir žinant, kad formuojamus gebėjimus ketinama pasitelkti šiam tikslui.
2. Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių, kad nusikalstamomis veikomis, susijusiomis su teroristine veikla, būtų laikomi šie tyčiniai veiksmai:
- a) viešas kurstymas įvykdyti teroristinį nusikaltimą;
 - b) verbavimas teroristinei veiklai;
 - c) teroristų rengimas;
 - d) vagystė sunkinančiomis aplinkybėmis siekiant įvykdyti vieną iš 1 straipsnio 1 dalyje išvardytų nusikalstamų veikų;
 - e) turto prievartavimas siekiant įvykdyti vieną iš 1 straipsnio 1 dalyje išvardytų nusikalstamų veikų;
 - f) suklustotų administracinių dokumentų rengimas siekiant įvykdyti vieną iš 1 straipsnio 1 dalies a–h punktuose ir 2 straipsnio 2 dalies b punkte išvardytų nusikalstamų veikų.
3. Tam, kad už veiką, kaip nurodyta 2 dalyje, būtų baudžiama, nebūtina, kad teroristinis nusikaltimas būtų faktiškai įvykdytas.

*4 straipsnis***Pagalba ar bendrininkavimas, kurstymas ir kėsinimasis**

- 1. Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad už pagalbą ar bendrininkavimą įvykdant 1 straipsnio 1 dalyje, 2 straipsnyje arba 3 straipsnyje nurodytą nusikalstamą veiką būtų baudžiama.
- 2. Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad už kurstymą įvykdyti 1 straipsnio 1 dalyje, 2 straipsnyje arba 3 straipsnio 2 dalies d–f punktuose nurodytą nusikalstamą veiką būtų baudžiama.
- 3. Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad už kėsinimąsi įvykdyti 1 straipsnio 1 dalyje ir 3 straipsnio dalies d–f punktuose nurodytą nusikalstamą veiką, išskyrus 1 straipsnio 1 dalies f punkte numatytą laikymą ir 1 straipsnio 1 dalies i punkte nurodytą nusikalstamą veiką, būtų baudžiama.
- 4. Kiekviena valstybė narė gali nuspręsti imtis reikiamų priemonių užtikrinti, kad už kėsinimąsi įvykdyti 3 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose nurodytą nusikalstamą veiką būtų baudžiama.

▼B*5 straipsnis***Bausmės**

- 1. Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių, kad už 1–4 straipsniuose nurodytus nusikaltimus būtų baudžiama veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasančiomis kriminalinėmis bausmėmis, kurios gali būti siejamos su ekstradicija.
- 2. Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių, kad už 1 straipsnio 1 dalyje nurodytus teroristinius nusikaltimus ir 4 straipsnyje

▼B

nurodytus nusikaltimus būtų baudžiama sunkesnėmis laisvės atėmimo bausmėmis negu tomis, kurios pagal nacionalinius įstatymus yra taikomos už tokius nusikaltimus nesant specialaus tikslo, kuris būtinas pagal 1 straipsnio 1 dalį, išskyrus atvejus, kai taikomos bausmės jau yra maksimalios pagal nacionalinius įstatymus.

3. Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių, kad už 2 straipsnyje nurodytus nusikaltimus būtų baudžiama laisvės atėmimo bausmėmis, maksimalia bausme ne mažesne kaip penkiolika metų už 2 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą nusikaltimą, o už 2 straipsnio 2 dalies b punkte išvardytus nusikaltimus maksimalia bausme ne mažesne kaip aštuoneri metai. Jeigu 2 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytas nusikaltimas susijęs tik su 1 straipsnio 1 dalies i punkte nurodyta veika, maksimali bausmė turi būti ne mažesnė kaip aštuoneri metai.

*6 straipsnis***Ypatingos aplinkybės**

Kiekviena valstybė narė gali imtis reikiamų priemonių, kad 5 straipsnyje nurodytos bausmės būtų sumažintos, jeigu nusikaltėlis:

- a) atsisako teroristinės veiklos ir
- b) administracinėms arba teisminėms institucijoms suteikia informaciją, kurios jos kitaip nebūtų galėję gauti, padėdamas joms:
 - i) užkirsti kelią nusikaltimui arba sušvelninti jo padarinius;
 - ii) nustatyti ar teisti kitus nusikaltėlius;
 - iii) surasti įrodymų arba
 - iv) užkirsti kelią naujiems 1–4 straipsniuose nurodytiems nusikaltimams.

*7 straipsnis***Juridinių asmenų atsakomybė**

1. Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių, kad juridiniai asmenys galėtų būti traukiami atsakomybėn, jeigu kurią nors 1–4 straipsniuose nurodytą nusikalstamų veikų jų naudai padarė fizinis asmuo, veikęs individualiai arba kaip juridinio asmens organo dalis, jeigu jis, eidamas vadovaujančias pareigas juridiniame asmenyje, turėjo teisę:

- a) atstovauti juridiniam asmeniui;
- b) priimti sprendimus juridinio asmens vardu;
- c) kontroliuoti juridinio asmens veiklą.

2. Be šio straipsnio 1 dalyje nustatytų atvejų, kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių, kad juridiniai asmenys galėtų būti traukiami atsakomybėn tuo atveju, kai kurią nors 1–4 straipsniuose nurodytą nusikalstamų veikų šio juridinio asmens naudai padarė juridinio asmens darbuotojas ar įgaliotas asmuo dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodyto asmens nepakankamos priežiūros arba kontrolės.

3. Juridinių asmenų atsakomybė pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis nepanaikina fizinių asmenų, kurie buvo kurios nors iš 1–4 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų kaltininkai, kurstytojai ar bendrininkai, baudžiamosios atsakomybės.

*8 straipsnis***Bausmės juridiniams asmenims**

Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių, kad juridinis asmuo, patrauktas atsakomybėn pagal 7 straipsnį, būtų baudžiamas veiksming-

▼B

gomis, proporcingomis ir atgrasančiomis bausmėmis, kurios apimtų baudžiamąsias arba ne baudžiamojo pobūdžio baudas ir kitas bausmes, kaip antai:

- a) teisės gauti valstybės pagalbą atėmimas;
- b) laikinas ar nuolatinis teisės verstis komercine veikla atėmimas;
- c) teisminės priežiūros skyrimas;
- d) teismo nutartis dėl jo likvidavimo;
- e) laikinas ar nuolatinis įmonės, kuri buvo naudojama nusikaltimui padaryti, uždarymas.

*9 straipsnis***Jurisdikcija ir persekiojimas**

1. Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių, kad nustatytų savo jurisdikciją 1–4 straipsniuose nurodytoms nusikalstamoms veikoms tais atvejais, kai:

- a) visa nusikalstama veika ar jos dalis yra padaryta jos teritorijoje. Kiekviena valstybė narė gali išplėsti savo jurisdikciją, jeigu nusikalstama veika yra padaryta kurios nors valstybės narės teritorijoje;
- b) nusikalstama veika yra padaryta su jos vėliava plaukiojančiame laive arba joje registruotame orlaivyje;
- c) nusikaltėlis yra vienas iš jos piliečių ar gyventojų;
- d) nusikalstama veika yra padaryta jos teritorijoje įsisteigusio juridinio asmens naudai;
- e) nusikalstama veika yra padaryta atitinkamos valstybės narės institucijoms ar žmonėms arba Europos Sąjungos institucijai ar dariniui, įsteigtam pagal Europos bendrijos steigimo sutartį ar Europos Sąjungos sutartį ir įsikūrusiam toje valstybėje narėje.

2. Kai nusikalstama veika patenka į daugiau kaip vienos valstybės narės jurisdikciją ir kai bet kuri atitinkamų valstybių gali pagrįstai persekioti remdamasi tomis pačiomis aplinkybėmis, atitinkamos valstybės bendradarbiauja, kad nuspręstų, kuri iš jų persekios nusikaltėlius, siekdamos, jeigu įmanoma, centralizuoti procesinius veiksmus vienoje valstybėje narėje. Šiuo tikslu valstybės narės gali kreiptis į bet kurią Europos Sąjungoje sukurtą darinį arba naudotis bet kuriuo joje sukurtu mechanizmu, kad būtų galima palengvinti jų teisminių institucijų bendradarbiavimą ir koordinuoti veiksmus. Eilės tvarka atsižvelgiama į šiuos veiksnius:

- ta valstybė narė yra ta, kurios teritorijoje tos veikos buvo padarytos,
- ta valstybė narė yra ta, kurios pilietis arba gyventojas yra nusikaltėlis,
- ta valstybė narė yra nukentėjusių asmenų kilmės valstybės narė,
- ta valstybė narė yra ta, kurios teritorijoje nusikaltėlis buvo surastas.

3. Kiekviena valstybė narė taip pat imasi reikiamų priemonių nustatyti savo jurisdikciją 1–4 straipsniuose nurodytoms nusikalstamoms veikoms tais atvejais, kai ji atsisako kitai valstybei narei ar trečiajai valstybei perduoti ar išduoti asmenį, įtariamą padarius tokias nusikalstamas veikas arba už jas nuteistą.

4. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad jos jurisdikcija apimtų atvejus, kuriais bet kuri iš 2 ir 4 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų visa ar iš dalies buvo padaryta jos teritorijoje, nepaisant to, kur ta teroristinė grupė būtų įsikūrusi ar vykdytų savo nusikalstamą veiklą.

5. Šis straipsnis nedraudžia naudotis jurisdikcija baudžiamosiose bylose taip, kaip nustatyta valstybės narės nacionaliniuose įstatymuose.

▼B*10 straipsnis***Nukentėjusių asmenų apsauga ir pagalba jiems**

1. Valstybės narės užtikrina, kad nusikalstamų veikų, kurioms taikomas šis pamatinis sprendimas, tyrimas ar baudžiamasis persekiojimas nepriklausytų nuo asmens, kuriam padaryta veika, pateikto skundo ar kaltinimo bent tais atvejais, jeigu tos veikos buvo padarytos tos valstybės narės teritorijoje.
2. Be tų priemonių, kurios nustatytos 2001 m. kovo 15 d. Tarybos pamatiniame sprendime 2001/220/TVR dėl nukentėjusiųjų padėties baudžiamosiose bylose ⁽¹⁾, kiekviena valstybė narė imasi visų galimų priemonių, kad užtikrintų deramą pagalbą nukentėjusių asmenų šeimoms.

*11 straipsnis***Įgyvendinimas ir pranešimai**

1. Valstybės narės imasi priemonių, kuriomis, įsigaliojusiomis iki 2002 m. gruodžio 31 d., įgyvendina šį pamatinį sprendimą.
2. Iki 2002 m. gruodžio 31 d. valstybės narės Tarybos Generaliniam sekretariatui ir Komisijai nusiunčia nuostatų, į savo nacionalinius teisės aktus perkeliančių joms pagal šį pamatinį sprendimą nustatytus įpareigojimus, tekstus. Remdamasi pagal tą informaciją parengtu pranešimu ir Komisijos pranešimu, Taryba iki 2003 m. gruodžio 31 d. įvertina, ar valstybės narės ėmėsi reikiamų priemonių, kad būtų įgyvendintas šis pamatinis sprendimas.
3. Komisijos pranešime ypač aptariamas 5 straipsnio 2 dalyje nurodyto įpareigojimo perkėlimas į valstybių narių baudžiamąjį įstatymą.

*12 straipsnis***Teritorinis taikymas**

Šis pamatinis sprendimas taikomas Gibraltarui.

*13 straipsnis***Įsigaliojimas**

Šis pamatinis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo Oficialiajame leidinyje dieną.

⁽¹⁾ OL L 82, 2001 3 22, p. 1.